

D'AIXÒ ES TRACTA

De vegades penso en el passat
en l'abans, en quan era petita i innocent,
quan no sabia què eren els prejudicis
ni tampoc els estereotips.
On no era rellevant com vestia,
podia ser jo mateixa
i tots érem amics.
Quan els meus pares eren superherois
i encara s'estimaven.
A través dels meus ulls el món era perfecte.

De vegades penso en el present,
en l'ara, en els prejudicis
i estereotips que m'envolten.
Valoren més la roba que porto
que les meves idees o opinions.
Veig els meus pares com són realment:
éssers imperfectes, com tothom
i que ja no s'estimen.
M'he adonat que el món
no és tan meravellós com recordava.

De vegades penso en el futur,
en el després,
penso en les coses que vull:
alliberar la meva vida
de prejudicis
i estereotips.
Que el que els altres pensin de mi deixi d'importar-me.
Aconseguir que no m'afecti tant que
els meus pares no es parlin.

Però, per què pensar en el futur?
Per què no puc aconseguir tot això ara?
No hem de viure l'avui,
sense por del demà?

Perquè d'això es tracta,
de deixar-se caure pel precipici que és la vida,
d'afrontar el que sents,
sense por al que diran,
sense por al dolor,
sense penedir-se.
Perquè d'això es tracta.

Pseudònim: Daughter of Poseidon
Categoria F